

Пічкур *Gobio uranoscopus*

Gobio uranoscopus
(Agassiz, 1828)

Клас
Променепері риби – Actinopterygii

Ряд
Корополодібні – Cypriniformes

Родина
Коропові – Cyprinidae

Охоронний статус: BernC: III; HD: II;
ЧКУ: Зникаючий; ЧКК: NT

Поширення. Ендемік басейну Дунаю [1–3].

Україна: Річки (притоки і верхів'я) Закарпаття (Тиса, Уж, Латориця, Ріка, Боржава, Тересва, Тересля, Шопурка, Біла Тиса, Чорна Тиса) та Буковини (Сірет, Сучава) [2; 4–8].

Середовище існування та особливості біології. Туводний теплолюбивий реофіл [9]. Характерними місцями перебування є гірські та передгірні прибережні ділянки [4].

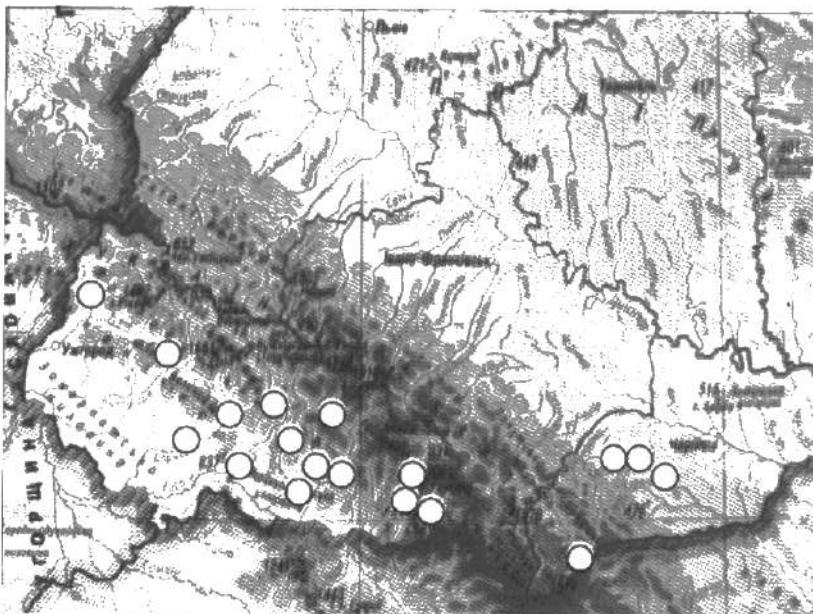
Ведуть придонний спосіб життя. Статевозрілими стають, у віці 2–3 років; тривалість життя – до 5–6 років. Нерест відбувається у травні–червні. Самка відкладає близько 2000 ікринок, з яких через 6–8 діб з'являються личинки, а ще через 2–3 доби з них виходять мальки. Живляться ці риби дрібними, переважно бентосними організмами [1; 7; 10].

Сучасний стан. Як раніше [11], так і в наш час [7] дунайський пічкур є відносно малочисельним представни-

ком іхтіофауни регіону. На Буковині відомі лише поодинокі знахідки [12], чисельний лише на Закарпатті [8].

Фактори загрози. Забруднення гірських річок, що спричиняє погіршення кисневого режиму [12; 13].

Рекомендовані заходи охорони. Необхідно з'ясувати сучасне поширення й особливості біології виду [14], а місця з порівняно високою чисельністю (насамперед, на певних ділянках Сірету та річок Закарпаття [12; 15]) слід забезпечити дієвою охороною.

Джерела інформації:

1. Шнаревич, 1968; 2. Шнаревич та ін., 1969; 3. Мовчан, Смірнов, 1981; 4. Турянин, 1982; 5. Мовчан, Рабцевич, 1989; 6. Луговой, Ковальчук, 1999–2000; 7. Чередарик та ін., 2001; 8. Денщик, 2005; 9. Мовчан, 2007; 10. Скільський та ін., 2007; 11. Kottelat, Freyhof, 2007; 12. Худий, 2007а; 13. Великопольський, Потіш, 2009; 14. ЧКУ, 2009; 15. Потіш, Великопольський, 2010.

Текст: І. Скільський, Л. Потіш
Фото: Z. Sallai